

OVER DE KANSEN DIE ZE VAN CORONA KREGEN

— H. WOUTERS —

Als we binnen tien jaar terug kunnen kijken op de periode waarin we mondiaal vochten tegen COVID-19, zullen we ons vooral een crisis herinneren. Een crisis van thuisonderwijs, een bubbel van een afgemeten aantal mensen, de economische en sociale gevolgen, ... Dat elke crisis ook kansen biedt, horen we terug in het verhaal van Lonneke Boons. En dat het een reeds bijzondere overgang extra kleur kan geven, vertelt Michèle Bours.

Lonneke Boons (36) woont in Nuenen bij Eindhoven, met haar partner en haar dochtertje van 1,5

'Anderhalf jaar geleden werd ik mama. Voordien was ik het gewend om alles te kunnen doen wat ik wilde. Ik had een eigen bedrijf naast mijn vaste baan, ik volgde een opleiding en deed Spaanse les. Met de komst van onze dochter, merkte ik dat niet meer alles kon, hoewel mijn partner zeker veel op zich neemt. Ik maakte de keuze om mijn eigen bedrijf op een lager pitje te zetten en om mijn opleiding stop te zetten.

MIJN MISSIE OPPAKKEN

Ik had echter altijd veel plezier in mijn eigen bedrijf en voor de coronacrisis was ik al aan het onderzoeken of ik mijn vaste baan *on hold* kon zetten om het ondernemerschap fulltime te proberen. Dat ging helaas niet. Door corona kreeg ik een extra zetje. Ik werk als coach immers met mensen met stress en burn-out klachten. Dat is meer dan ooit nodig, realiseerde ik me, en dat triggerde me om mijn missie in de wereld verder op te pakken.

Ik maak de keuze niet lichtzinnig. Ik heb mijn bedrijf al elf jaar naast mijn vaste baan, dus ik vertrek natuurlijk niet van nul. Ik was altijd blij als ik er tijd en energie in kon stoppen. En de werkdruk op mijn

reguliere baan werd heel groot door de corona. Dat deed me beseffen dat ik kwaliteit wou bieden en echte aandacht wou geven aan mensen.

NAAR IETS TOERENNEN

Door corona werden mijn focus en mijn prioriteiten heel duidelijk. Ik voelde dat ik niet wou wegrennen van iets, maar net naar iets toe rennen. Door moeder te worden realiseerde ik me dat ik mijn tijd maar één keer kan uitgeven en dat ik dus prioriteiten moet stellen. Ik wil daar natuurlijk het goede voorbeeld in geven aan mijn dochtertje. Soms lijkt het alsof dit niet eens een echte keuze was, maar de enige mogelijkheid om dicht bij mezelf te blijven. Het voelt goed, het klopt.

ALS EEN EXPERIMENT

Ik zie het als een experiment en er zo naar kijken helpt me de stap te durven zetten. Ik doe het niet onbezonnen, maar het kan ook niet falen omdat het een experiment is. Ik weet nog niet of de keuze me gaat bevallen, maar dat kan ik alleen maar ontdekken door het te gaan doen!

Je kan Lonneke volgen op Instagram:

@lonnekeboons <https://www.lonnekeboons.nl/>